

Så tag mit hjerte i dine hænder,
men tag det varsomt og tag det blidt,
det røde hjerte – nu er det dit.

Det slår så roligt, det slår så dæmpet,
for det har elsket, og det har lidt,
nu er det stille – nu er det dit.

Og det kan såres og det kan segne
og det kan glemme og glemme tit,
men glemmer aldrig, at det er dit.

Det var så stærkt og så stolt, mit hjerte,
det sov og drømte i lyst og leg,
nu kan det knuses – men kun af dig.

Tove Ditlevsen, fra Lille verden 1942